Quelle: https://manuscripta.at/?ID=743
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

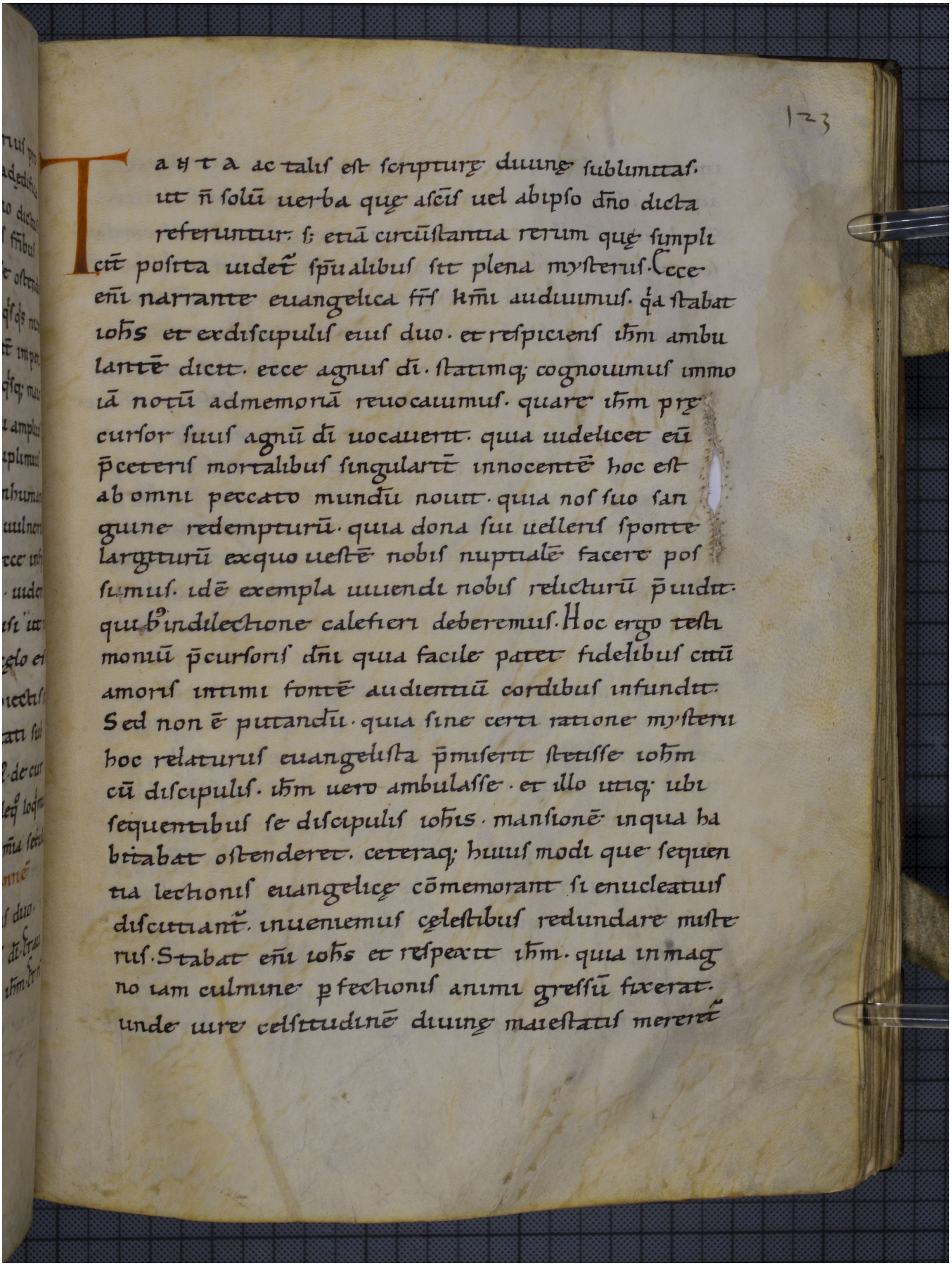

123

Tanta ac talis est scripturę diuinę sublimitas.
ut ñ solū uerba quę ascīs uel abipso dño dicta
referuntur: s; etiā circūstantia rerum quę simpli
cīt posita uidet̃ spūalibus sit plena mysterius. Ecce
enī narrante euangelica fīs hmī audiuimus. q̄a stabat
iohs et exdiscipulis eius duo. et respiciens ihm ambu
lantē dicit. ecce agnus dī. statimq; cognouimus immo
iā notū admemoriā reuocauimus. quare ihm pre
cursor suus agnū dī uocauerit. quia uidelicet eū
p̄ceteris mortalibus singularīt innocentē hoc est
ab omni peccato mundū nouit. quia nos suo san
guine redempturū. quia dona sui uelleris sponte
largiturū exquo uestē nobis nuptialē facere pos
sumus. idē exempla uiuendi nobis relicturū p̄uidit.
quib̄ indulectione calesteri deberemus. Hoc ergo testi
moniū p̄cursoris dñi quia facile patet fidelibus citū
amoris intimi fontē audientiū cordibus infundit.
Sed non ē putandū. quia sine certa ratione mysterii
hoc relaturus euangelista p̄misserit stetisse iohm
cū discipulis. ihm uero ambulasse. et illo utiq; ubi
sequentibus se discipulis iohis. mansionē inqua ha
bitabat ostenderet. ceteraq; huius modi que sequen
tia lectionis euangelicę cōmemorant si enucleatius
discutiant̃. inueniemus cęlestibus redundare miste
rius. Stabat enī iohs et respexit ihm. quia in mag
no iam culmine p̄fectionis animi gressū fixerat.
unde uire celsitudinē diuinę maiestatis mereret̃